

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznalačilih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.

Za Evropo, celo leto, \$8.00.

Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year.

Sing'e copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 231, Wed., Sept. 30, 1936.

Rev. Coughlin-na krivih potih!

Ni ga bilo bolj popularnega človeka pred tremi leti v Zedinjenih državah kot je bil katoliški župnik v Royal Oak, Michigan, Rev. Charles Coughlin, ki je potom radia propagiral novi deal predsednika Roosevelta in javno priznal: "Imeti moramo Roosevelta ali pa bo Amerika poginila!"

Milijone in milijone ameriških državljanov je vsako nedeljo z radostjo čakalo radio pridige Rev. Coughlin, ki je kot ameriški državljan poštano kritiziral obstoječe gospodarske razmere, dasi v istem času sam ni mogel podati medicinе, s katero bi on vodil ameriški narod k boljšemu napredku.

Se v decembri mesecu leta 1935 je Rev. Coughlin povdarjal v svojem radio govoru, da bi brez Roosevelta Amerika bila danes predana na milost in nemilost velefinancirjem. "Roosevelt ali pa pogn Amerike," je Rev. Coughlin pridigal še do konca leta 1935.

Toda skoro preko noči je Rev. Coughlin obrnil ost proti Rooseveltu in začel predsednika silovito napadati. Kaj je vzrok tem silovitom napadom od strani Rev. Coughlina napram Rooseveltu, ameriški javnosti še do danes ni dosti znano. Govori se in govorji v privatnih krogih, toda takim govoricam se navadno ne posveča dosti verjetnosti.

Eni pripovedujejo, da je Rev. Coughlin zapustil Roosevelta, ker slednji ni posredoval v Mehiki, kjer tamoznja komunistična vlada preganja katoličane. Roosevelt kot predsednik tozadnevo ni mogel ničesar storiti, razven da bi napovedal vojno Mehiki! Vsaka država, če ima še tako trasto vodstvo kot ga ima danes Mehika, je gospodarica svojih lastnih notranjih zadev. Prepričani smo, da bi vmesavanja v notranje zadeve Mehike ne trpela ogromna večina ameriškega naroda.

Toda Rev. Coughlinu ni šlo to v glavo. Na vsak način je želel, da Roosevelt nastopi proti Mehiki. Roosevelt je sicer v javnem govoru direktno odsodil postopanje mehiških komunistov napram katoličanom. Ožigosal je mehiško vlado kot tiransko in neznosno, označil je Mehiko kot državo diktatorstva in neusmiljenja ter krivice. S tem je naredil, kar je mogel, toda da bi po želji Rev. Coughlina napovedal vojno Mehiki, to ni bilo v njegovih moči.

Značilno v sedanji predsedniški kampanji je, da se niti ena sama delavska unija ni izjavila za Rev. Coughlina. Znameniti radio pridigar ima pač dosti poslušalcev na radio, toda zadnje čase je zašel na tako kriva pota, da so se začeli umikati tudi njegovi najbolj zvesti pristaši. In Rev. Coughlin to sam tudi priznava, rekoč, da so mu pošla sredstva, s katerimi je sedaj podpiral svoja podjetja.

Amerikanec strašno rad posluša kritikarje vlade in sistema, ki prevladuje v naši republiki, toda Amerikanca vzame sto let, predno se odloči za spremembu sistema. Prvi naseljeni naše republike so trpeli skor 150 let tiranstvo angleških kraljev, predno so sklenili, da se uprejo.

Na kriva pota je zašel Rev. Charles Coughlin, ko je prenehal bičati obstoječe razmere in se podal v osebnosti. Namesto da bi pridigal odločno katoliške nauke, krščanske principe, dajal vladni navodila, kako naj izboljšuje obstoječi položaj, kako naj zavrača moreči kapitalizem po navodilih Leona XIII in Pija XI, je Rev. Coughlin zašel v osebnosti.

Napadati je začel na jabolj popularnega predsednika Roosevelt, katerega je nazval — lažnikom in izdajalcem! Takoj drugi dan po tem napadu je Rev. Coughlin javno izjavil, da se je zmotil in izjavil, da Roosevelt ni lažnik in izdajalec.

Pa ni minulo par tednov, ko se je Rev. Coughlin zopet oglasil in povedal javnosti, da je Roosevelt — antikrist in da bo priporočal krogle za streljanje namesto glasovnic. Vsa ameriška javnost ga je tozadnevo obsodila in oglasili so se odčini cerkveni voditelji, ki so radi te izjave Rev. Coughlina ostro odsodili.

Očividno je sicer goreči verski bojevnik Rev. Coughlin zašel na kriva pota, kot se je izjavil Most Rev. Nicholas iz Cincinnati. Kot katoliški duhoven bi moral Rev. Coughlin dajati narodu moralni nauk, povedljati krščanske principe, zavračati napade na vero in cerkev, odbijati napade na Boga in moralu, toda posegati v osebne politične spore, diktirati krogle in strojne puške, nazivati predsednika Zed. držav anti-krista in lažnika — to se pravi zaiti na kriva pota, po katerih ameriški narod ne bo hodil.

Le v organiziranju je za delavca bodočnost!

Joliet, Ill. — Cenjeno ured-movine poslali Mr. Lewisu, ništvo Ameriške Domovine, predsedniku premogarske unije v Zedinjenih državah, pis-

mo, v katerem ga prosite, naj katerem mi sporočate, da je bil Mr. Dečman nastavljen imel Mr. John Dečman, gl. od-

kot stalni organizator za naše ljudi.

Lepo je to od vas, ker s tem govor glede organiziranja delavstva. Da je bila delegacija, da konvencija JSKJ odobrava delo Mr. Dečmana, kakor tudi, da ste iz uredništva Ameriške Do-

kršnega je delavec-trpin po vsej pravici upravičen.

Depresija tare nas vse. Vsi želimo povrnitev dobrih časov. Vsi hrepenimo po prosperiteti. Ne bo pa dobrih časov in ne prosperitete, dokler bo delavec sužen. Po mojem mnenju Mr. Dečman vrši dobro delo. Njegov namen je delavcu pomagati, dvigniti ga iz suženjstva. To je pa mogoče le v organizaciji. Dokler ne bo delavec pravilno in pošteno organiziran, ne sme pričakovati, da bo dosegel ono, do česar je upravičen. Zato še enkrat prav lepa hvala za vaše krščansko delo, ki ste ga v tem pogledu storili. Vas iskreno pozdravlja

Joseph Zalar,
gl. tajnik KSKJ.

Marian Mihaljevich o parniku "Queen Mary"

Cleveland, O. — Novi parnik "Queen Mary" od Cunard White Star ni samo najkrasnejša ladja, ki sem jih še videl, ampak je tudi najbolj udobna, kljub njeni velikani obsežnosti," se je izjavil Mr. Marian Mihaljevich, lokalni zastopnik parobrodnih črt, ki je napravil posebni izlet v New York prošli teden, da si ogleda ta najnovejši parnik.

"Bil je pravi užitek imeti priliko, da sem si ogledal v vsaki podrobnosti to ladjo, o kateri smo že slišali toliko lepih stvari," nadaljuje Mr. Mihaljevich. "Čeprav je bilo vreme v New Yorku nekoliko gorko, je bilo na "Queen Mary" tako prijetno in udobno. K temu je priporočila gotovo zračna inštalacija in sistem na parniku.

V pogovoru z drugimi agenti sem pronašel, da se je vse obrnilo na bolje in da vedno več ljudi potuje po morju. Celo zdaj, v pozrem septembra, je še vedno mnogo potnikov, ki potujejo v Evropo. Ljudje so začeli spoznavati da je v jeseni najprijetnejše potovati, ker je po evropskih poti tudi ameriških mestih vse bolj prazno in brez življenja, ker so ljudje večinoma na počitnicah zunaj na deželi.

Da se je število potnikov zvidelo, naj svedoč dejstvo, da se lahko peljet na "Queen Mary" za kratek čas dvanajstih dni in imate pri tem dva dni bivanja v Parizu ali Londonu. Njena izredna brzina je dosegla 35 km/h.

Mnogo ljudi se že sedaj pripravlja na izlet v Evropo drugo leto. Zdi se, da se nikdar ni šlo toliko turistov v Evropo, kot jih bo šlo v letu 1937.

Nekateri so si že zdaj rezervirali prostore za maj in junij drugo leto, da bodo dobili najboljše prostore.

Opera "Zrinjski" v Clevelandu

Velika tragedija Zrinjskega in Frankopana je poznana skor vsekm Hrvatu brez razlike, kje se nahaja. Imenu Zrinjski in Frankopan so tesno vezana z zgodovinsko borbo Hrvatov za svojo svobodo izpod Turka in drugih osvajalcev njih domovine. Naš ne-

smrtni skladatelj Ivan Zajc je uvidel pomen imena in borbe Zrinjskega in Frankopana za hrvatski narod in njega zgodovino in da ta imena zasluznih hrvatskih borcev še bolj približa in omili Hrvatom, je skomponiral zgodovinsko in prekrasno opero "Nikolaj Šubić Zrinjski".

Malo je število hrvatskih izseljencev, ki so imeli priliko videti in slišati to opero, ce-

prav se je ista na tisočkrat igrala v raznih krajin našem domovine. Hrvatje so po svoji naravi veseljaki in ljubijo glasbo, pa naj bo že vesela ali žalostna. Naš veliki skladatelj, ki je razumel dušo in razpoloženje Hrvata, kakor tudi ostalih Jugoslovjanov, je na precizem način uglasbil v tej operi vso dušo našega naroda.

Naše rodoljubno slovensko pevsko društvo Zarja se je odločilo še lansko leto, da nam predstavi to opero. Za tako delo se ni lahko odločiti, ker prizvaja te opere zahteva ogromnih stroškov in veliko pozdravnosti pevcev in umetnikov. Z vajami za to opero je Zarja pričela že začetkom tega leta. Treba je omeniti, da člani pevskega zborja Zarja niso pričetniki v izvajaju oper, zato bodo pa tudi gotovo kos tej svoji analogi.

Gori imenovana opera se bo predvajala v Slovenskem narodnem domu na St. Clair ave., na 8. novembra. Zato apeliram na vsa naša kulturna društva, da na ta dan ne prirejajo svojih zabav.

Jos. B. Mihaljevich.

Za kulturni vrt

Cleveland (Newburg), O. — Zanimanje za kulturni vrt je v naši naselbini še vedno veliko. Prispevki za naše spomnike še vedno prihajajo. Naj nekoliko omenim, kako smo se pripravljali za Baragov dan 30. avgusta. Če bi bil ta dan lep in bi ne bilo dežja, bi bil v Newburg v Puritas Springs parku. Naročenih je bilo več busov, poleg tega pa je bilo več drugih domačih vozil pripravljenih. Žene in dekleta so bile pripravljene v narodnih noščah. Kuhinjski klub je imel vse hrano pripravljeno, za kar zaslužijo vrle članice vso popravila za njih trud ki so ga imeli s tem in sicer so storile vse brezplačno. Najbolj pa zasluži vse priznanje Mrs. Kice, ki je sama pripravila dva polna jersba okusnih štrukljev. Vse to je žrtvovala sama polnoma brezplačno. Najji bo izrečena na tem mestu lepa zahvala.

Poglejmo nadalje, koliko je prehodila Mrs. Ana Gliha, ki je hodila po hišah in prodajala Baragove znake, katerih je prodala 427. Mrs. Gliha, prav lepa hvala za tako veliko delo in trud, ki ste ga naredili za narodno stvar. Tudi drugi možje in žene so delali in sodelovali. Vzelo bi preveč prostora, če bi navedel vsakega posameznega. Saj smo imeli cel štab delavcev pripravljenih. Pra lepa hvala vsem, čeprav niste šli v park na delo, ker je bilo slabo vreme, toda namen je bil dober.

To sem napisal malo pozno. Pa zapisano mora biti, da bodo drugi videli, kako v lepi slogi delujemo, kadar gre za narodno stvar.

V bližini naše newburške naselbine se nahaja vas Maple Heights. Tam živijo naši bratje Slovenci, ki spadajo tudi v našo faro. Oni se tudi zavedajo svoje narodnosti. Želimo jim napreda v vseh ozihirih. Te dni sta šla okrog svojih sedem dva delovna in za dobro stvar vneta moža, zastopnika newburškega okrožja za Jugoslovanski kulturni vrt in nam izrecila lepo vsto. To sta Mr. John B. Fortuna in Mr. Frank Stavec. Nabrala sta sledenje prispevke: za spomenik Simon Gregorčiča so darovali po dolariju: Mr. in Mrs. Frank Stavec, Mr. in Mrs. John B. Fortuna, Mr. in Mrs. Louis Lipost, Mr. in Mrs. John Hočvar, Mr. in Mrs. Joseph Gregerčič.

Po 50c: Gregor Hribar, Joseph Zakrajšek, Frank Jelut. Po 25c: Louis Zupančič, Domén Pečjak, Frances Potisek, Frances Novak, Tomaž Glavič, Mike Femic.

Za olejšavo vrta, po \$2: Anton Zurec; po 50c: Joseph Legan, Frank Legan, Charles Hočvar, Vincenc Zimšek, Mike Hrovat, Joseph Pečjak, John Fortuna, Louis Simončič.

Po 25c: Louis Zupančič, Domén Pečjak, Frances Potisek, Frances Novak, Tomaž Glavič, Mike Femic.

Za kip Ivana Cankarja po 50c: Andrej Hočvar, Andrew Režin, Martin Martinšek.

Skupna vsota \$20.00.

Mr. Louis L. Ferfolja, naš slovenski pogrebniček nam je dal \$5.00.

Za prodane Baragove znake nam je izročila Mrs. Gliha \$64.05.

Torej skupno nabранo za kulturni vrt \$89.05.

Te številke jasno kažejo, da se newburška naselbina v okolici zaveda svoje narodne dolžnosti ter prispeva po svoji moči v obilni meri. Le še druge slovenske naselbine pomagajo malo zraven in tako bomo vsi skupaj zrli v kulturni vrt in rekel: to je naše delo, k čemer smo vse pripravili! Torej vsem skupaj iskrena hvala in Bog vas živi!

Anton Meljač, tajnik.

Lepa igra v Girardu

Girard, O. — Veselica, ki jo je privedil naš Gospodinjski klub na 19. septembra, je sijajno uspela. Dvorana in spodnji prostori so bili nabiti polni.

Zato nas veže dolžnost, da se prav iskreno zahvalimo prav vsem, ki so bili navzoči in ki ste nas posebili omenjeni večer. Hvala tudi Ameriški Domovini za lepo reklamo.

Zdaj se v Girardu pripravljamo zopet na veliko prireditve in zabavo. Člani in članice tukajšnjega društva, sv. Patrika št. 250 KSKJ priredijo namreč na 10. oktobra velenigro "Čarlijeva, ženitev." Vloge bo imela v rokah vse tukaj rojena slovenska mladina. Ze to bo nekaj vrednega za pogledati.

Torej prijatelji kulture, znanci in prijatelji, posvetite večer naši tukaj rojeni mladini. Več ko nas bo navzočih, več poguma bo imela naša mladina za nadaljnje nastope. — Zdaj bodo prvi nastopili na slovenskem odu, zato jim je treba dati spodbude.

Prijatelji, od nas je odvisno zdaj, če nam bo naša mladina še igrala ali ne. Ce pridevmo vse v napolnimo dvoranu, se prepičana, da nam bodo drugič še veliko več pokazali, česa vsega so zmožni.

Pripravljamo zopet na veliko prireditve in zabavo. Člani in članice tukajšnjega društva, sv. Patrika št. 250 KSKJ priredijo namreč na 10. oktobra velenigro "Čarlijeva, ženitev."

V upanju, da bo dvorana Slovenskega doma v Girardu tako nabito polna kot je bila zadnjič in da bodo naši mladi ponosno nastopili v svojem maternem jeziku, vas prav lepo pozdravljam vse skupaj in vam klicem: na veselo srečanje v soboto 10. oktobra v Slovenskem dom

KRIZEM PO JUTROVEM

Po nemškem knjivniku K. Maya

"Well," se je obrnil k brijevu, "aina, prosim!"

Brivec mu je podržal ogledalo. In vsi smo se na ves glas zasmajali brikemu, razočaranju in nemenu srdu, ki sta oba hkrati zaigrala na neusmiljenem spašenem Angleževem obrazu.

Mislite na dolg, koščen, od solnca in vetrja porumelen obraz, cd njegove suhe, oglate brade kapila redka brada žemljastorume brave, mislite si neskončna usta, ki trenutno v molčecem čudenu razkazujejo odprtino šentgotthardskega tunela, mislite si nos, trikrat povečan po živordečem, kumari podoben vtoru, vrhu vseh teh izrazitih pojavorov pa popolnoma gladko ostrženo, blesteče se lobanje in na njenem golem temenu eden sam samoten, redek koder, — pa boste razumeli, koliko razočaranje, kolika jeza, kak brezmejan srd nad ubogim bribecem se je zrcalil v obrazu spoštovanega sir David Lindsaya beja. Celo mladi beduin, sin puščave, ki je moral in ki je tudi znal v vseh okolišinah življenja varovati samozatojo in zmernost, se je nasmehnil in je komaj zadrževal glasen smeh.

"Thunder storm — grom in strela! Grdo —! Ostudo! —" je rotopal častivredni sin Anglie, "Kje je moj samokres? —? Ustrelil ga bom, lopova! Zabodel ga bom, skozi zabodel —!"

"Ne razburjajte se, sir!" sem ga mirlj. "Tale dobri brivec janičarstvi so počakali zunaj in vrata v zidu so se zaprla. Šele tedaj sem videl celo postavo človeka, ki nama je prišel odpirat.

Droben, koščen možičelj je bil, skoraj izginil je v obilnem kuftanu. Njegov obraz je bil sicer suhljat, kakor so običajno obrazji jutrovev, pa ne vem kako, ni se mi zdel orientalski. — Posebno njegove sive oči so bile vse drugo ko oči jutrovec. Izpod kuftana je gledalo dvoje ostromnih copat, počasi je drsel žnjima pred nama in naju peljal po krasno urejenih vrtnih nasadih, med katerimi so se zibale zvezdnate palme.

Na koncu nasadov je stala lična enonadstropna hišica. In snažna je bila, prava redkost tod.

Obstali smo.

"Cesa želite," naju je ponovno vprašal trosiči se glas.

"Si ti lastnik tegale krasnega vrta? In oddaje stanovanje v najem?"

"Da. Bi ga rad vzel v najem?"

"Morebiti. Pa videti ga moram prej."

"Pojdita! Burza s piorunami! Kje je moj hišni ključ?"

Grebel je z rokama po različnih žepih svojega obilnega kuftana, jaz pa sem imel medtem časa dovolj, da si oddahnem od svojega čudenja. Odkod je znal tački star Turek v širokem kuftanu po poljsko kleti?

Končno je našel ključ, pa seveda ne v kuftanu, ampak na bližnjem oknu. Odpril je in počival:

"Vstopita?"

Sli smo skozi okusno opremljeno vežo. V ozadnju so pelje stopnice v nadstropje. Na desni in levi so bila vrata.

Starec je odpril vrata na desni in naju porinil skozi nje.

V prvem trenutku sem mislil, da je soba opeta z zelenimi tapetami. Pa so bile le zelenje zavese, ki so zagrinjale visoke omare. In kaj da je v tistih omarah, to sem takoj ugani, ko sem pogledal po dolgi mizi sredi sobe.

Anglež je med najinim nemškim in turškim pogovorom dolgočasno zehal. Končno me je dregnil in opozoril na svojo navzočnost, češ, da bi tudi rad kaj zvedel.

Zato sem vprašal Poljaka: "Morebiti gorovite tudi angleški?"

"Da, gladko. Že v mladosti sem se naučil angleščine."

"Torej gorovimo, prosim, angleški, da se moj tovarš tuje ne bo dolgočasil. Ne razuime namreč drugega ko angleški."

"Z veseljem."

Ponovil sem Angležu, kaj sv. s Poljakom govorila po turško in nemško in nato smo se pogovarjali po angleško.

"Torej ste res prišli gledati moje stanovanje?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

(Dalje prihodnjič) (233)

izmed mnogih, ki so ležale po mizi.

Starec je osupel stopil za korač nazaj, udaril v roke in je vzklknil:

"Kaj? Nemški gorovite?"

"Kakor ste čuli, da!"

"Kje ste se nemščine naučili?"

"Prav za prav se je nisem nikoli učil. Že v otroških letih sem jo govoril."

"Ste morebiti Nemec?"

"Da."

"Pa v beduinski obleki? Kdo bi si to mislil!"

"In vi ste Poljak, kaj ne?"

"Da."

"Pa v kuftanu! Tudi tega bi si človek ne mislil!"

"Vsekakor izredno srečanje!

In tale gospod?"

"Je Anglež."

Nasmehnil se je.

"Za poznavalca ni težko uganiti."

"Dovolite, da se predstaviva. Moje ime —."

"Prosim za enkrat nobenih imen!" me je prekinil. "Preden si povemo naša imena, se hočemo predvsem osebno nekoliko spoznati."

Tlesknil je po jutrovski navadi v roke. Pa brez uspeha.

Šele ko je ta klic nekaterikrat ponovil, so se odprla vrata in v sobo se je privabilo bitje, tako debelo in mastno, da ga njemu enakega še v življenju nisem viden.

"Allah akbar! Že spet —!" je stokaj prišlo izza klobastih ustnic debelega bitja. "Česa pa spet potrebuješ, effendi?"

"Kavo in tobak."

"Samo za tebe?"

"Za nas vse."

"Močno kavo?"

"Poberi se!"

"Wallahi — tallahi! Kak si ten effendi!"

S tem tožnim vzduhljajem je debelo bitje spet odracalo skozi vrata.

"Kdo je ta nestvor?" sem vprašal hišnega gospodarja.

"Moj kuhar je in sluga."

"O jej!"

"Da! Večinoma vse sam poje in popije. Zato pa je tako debel in masten. Le kar njemu ostane, dobim še lejaz."

In zato si ti, moj ubogi gospodar, tako suh in mršav!

Tako sem si potihem mislil, povedal pa sem dvoumno:

"Taka navada je pa res usodna!"

"Vajen sem ga. Bil je moj sluga, ko sem še za častnika služil. Ni mu videti, da je že toliko star. Le za leto dni je maljši ko jaz."

"Častnik ste bili?"

"Da. V službi Turčije."

"In sedaj sami stanujete v tej hiši?"

"Sam."

Globoka otožnost se je razgrnila po njegovem licu. Vsekakor je imel za seboj zanimivo preteklost.

Pozneje sem zvedel za njegovo roman in tedaj tudi razumel, zakaj da prizanaša svojemu slugi. Pa o tem morebiti na kakem drugem mestu.

Starec je odpril vrata na desni in naju porinil skozi nje.

V prvem trenutku sem mislil, da je soba opeta z zelenimi tapetami.

Pa so bile le zelenje zavese, ki so zagrinjale visoke omare.

In kaj da je v tistih omarah, to sem takoj ugani, ko sem pogledal po dolgi mizi sredi sobe.

Anglež je med najinim nemškim in turškim pogovorom dolgočasno zehal. Končno me je dregnil in opozoril na svojo navzočnost, češ, da bi tudi rad kaj zvedel.

Zato sem vprašal Poljaka: "Morebiti gorovite tudi angleški?"

"Da, gladko. Že v mladosti sem se naučil angleščine."

"Torej gorovimo, prosim, angleški, da se moj tovarš tuje ne bo dolgočasil. Ne razuime namreč drugega ko angleški."

"Z veseljem."

Ponovil sem Angležu, kaj sv. s Poljakom govorila po turško in nemško in nato smo se pogovarjali po angleško.

"Torej ste res prišli gledati moje stanovanje?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

"Da."

"Kdo pa vam je povedal, da oddajam sobe v najem?"

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

Kakor sta pozneje izpovedala pastor Andrew in sodnik Baine, se je zdelo, da je Master Peter onega dne preko mere pil, kajti njegov pogled je bil moten in besede, ki jih je govoril, abotne in brez smisla. Nobenega dvoma ni bilo, da je bil okajen. Prihajal je od kosila pri Siru Johnu Killigrewu. On pa je bil eden izmed onih ljudi, ki postanejo zadirljivi in nasilni, kadar so pijani. Pogled na Sira Oliverja, ki je stal pred kovačnico, je bilo prav tisto, kar je fantu v njegovem sedanjem razpoloženju manjkalo. Morda mu je bilo prav zdaj v glavo padlo, da je že enkrat udaril Sira Oliverja. Oliver pa se je temu smejal in rekel, da bi tega, če bi on, Peter, komu pravil, itak nihče ne verjel.

Ko je prijezdil do kovačnice, je tako silovito nategnil brzdo, da se je konj visoko vzpel ter vrgla pastorja in še nekoga drugega po snegu.

"Samoo počakaj nekoliko," je zagrmel tedaj Sir Oliver za njim. "Ti ne boš več dolgo jezdil, moj pijani bedak!" Z jeznim glasom je zaklical po svojem konju ter brezobzirno odrinil pastorja in sodnika Baineja, ki sta ga hotela zadržati. Z enim skokom se je zavihel v sedlo ter v galopu odijral za Petrom.

Pastor je vprašajoče pogledal sodnika, ta pa je stisnil ustne ter skomignil z rameni. "Mladi bedak je pijan," je rekel pastor ter zmajal z glavo, "in zdaj nikakor ni v polozaju, da bi stopil pred oblije svojega Stvarnika . . ."

"Pa vendar se zdi, da se mu to zelo mudi," je odvrnil Master Baine. "Mislim, da bom o tej zadevi še slišal." Ob teh besedah se je obrnil ter pogledal v kovačnico, kjer je meh zdaj miroval, kovač pa je, res nega obraza in opasan z usnjjenim predpaskanikom, poslušal pripopovedovanje kmetov, ki so mu pravili, kako se je stvar završila. Master Baine je imel vsekakor nekako slabost za primere in prilike. "Da," je dejal, "prostor je bil izvrstno izbran. Danes je bil tu skovan in skaljen meč, ki bo zateval krv . . ."

Cetrti poglavje

Pastor je hotel odjezdit za Sirom Oliverjem in je prosil Baineja, naj pojede z njim. Toda sodnik je pogledal dol po svojem dolgem nosu in menil, da se s tem ne bi služilo nobenemu dobremu namenu in da je kak razjarjen Tressilian oseba, katere se je treba izogniti. Master Peter in Sir Oliver imata svojo zadevo, katero bosta tudi sama poravnala, menil Baine. Naj jo torej v božjem imenu poravnata in če pri tem drug drugemu prerežeta grlo, bo vsaj krajina rešena deh prepirljivih in jeznotnih ljudi.

Ljudje so se končno razšli, da razneso novico, ki so ji bili pravkar priča. Vedeli so, kakšen bo konec vsega tega, zakaj poznali so Tressilianove navade. Vendar pa so se v tej zadevi povsem motili. Res je bilo, da je Sir Oliver jezdil na vrat na nos po poti po Penrynu in da je potem klopotal preko mostu za Petrom s smrtnim v umorom v srcu. Ljudje, ki so ga videli takrat na njegovi ježi, ko je galopiral v divjem diru in s krvavo progro preko obraza, so rekli, da je izgledal ko sam peklenški satan.

Pon ure po sončnem zatonu, ko se je mrak prelival v noč, je dirjal preko mostu v Penrynu, in morda je mrzel, rezek zrak pri pomogel, da se mu je nekoliko ohladila njegova zavrela kri. Zakaj ko je dosegel preko mostu drugi breg reke, je pričel zmernejše jezditi. — Spomin na oblubo, katero je dal pred tremi meseci Razmundi, ga je neizmerno bolel. Videl je, da ne more storiti ničesar in da ima vezane roke. Zgorzel se je ob misli na to, kako malo je manjkalo, da ni z enim samim zamahom porušil vse svoje bodoče sreče. Kaj je pomenil udarec z bičem, zadan od mladega fantalina, v primeri s srečo, ki ga je čakala? In čeprav ga bodo ljudje smatrali za strohopetca, ker bo pustil to žalitev nekaznovano, kaj za to?! Sir Oliver je besedah je tako silovito zasa-

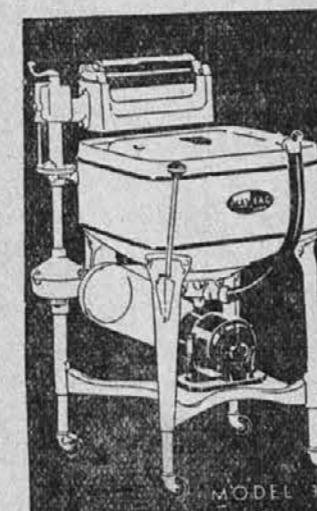
terem so zdaj migljale zvezde, in iz globine svojega srca je zahvalil Boga, da ni v navalu besne jeze navalil na Petra Godolphina.

Nekako miljo pod Penrynom se je obrnil na desno in zložno jahaje ki krenil proti domu. Imel je vedno navado hoditi ob Trefusis Pointu, da je videl zidovje Godolphinovega dvorca in

okno, ob katerem je navadno sedela njegova izvoljenka, toda nocoj je menil, da bo najbolj pametno, če gre po bližnici in če se izogne tistem krajem. Če bi šel mimo dvorca, bi utegnilo naključje nanesti, da se zopet sreča s Petrom, tega srečanja pa se je bal, ker ni vedel, če bi se mogel pri ponovnem izzivanju zadrževati. Da, njegov strah

je šel celo tako daleč in samega sebe se je tako bal, da je sklenil, da odide že naslednjega dne iz Pennarowa; kam bo šel, tega v hipu še sam ni vedel. Morda ga zanes v London, mogoče je pa tudi, da se odloči za nadaljnjo pomorsko ekspedicijo.

(Dalje prihodnjic)

Veliko vam damo za vaš

STARI PRALNI STROJ

Zamenjajte ga z novim, modernim Maytagom in imeli boste najboljše pralne dneve. Udobni obroki se lahko naredete.

SPECIALNO ZA LASTNIKE MAYTAGA

Ali bi radi imeli enega novih, izboljšanih modelov Maytaga, v ceni od samo \$69.50 do \$109.50? Kot specialnost za malo časa vam damo izjemno veliko za vaš star Maytag v zamenjavo za katerikoli novi model.

Vredni so več, zato vam pa damo več zanje

A. GRDINA & SONS

6019 St. Clair Ave.

15301 Waterloo Rd.

Henderson 2088

Močno potri naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da se je v avtomobilski koliziji v Akronu smrtonosno ponesrečil nas nadvse ljubljeni soprog, oče in brat

Pavel Perdack

Blagopojnik je bil rojen dne 18. januarja leta 1884 na Češkoslovaškem. Umrl je po nesreči dne 27. avgusta ob 8:30 uri zjutraj ter bil pokopan po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzetje na Holmes Ave. na sv. Pavla pokopališču dne 31. avgusta ob 9. uri dopoldne. Blagopojnik je bil član društva Cisia Matere Božje RKJ Pa. Poleg tukaj žalujejoce so proge in dveh hčerk zapušča v starci domovini brata in cestro.

V globoki hvalobiki se najlepše zahvalimo za počitno ejetve ob krsti našega ljubljenega soproga in dobrega očeta. Naša zahvala naj prejme sledeci: Mr. Walter Sanek, družina Andreja Možina, Mrs. Katarina Rozman, Mr. in Mrs. Crist Katin in Employees of Fisher Body Co.

Iskrena hvala Mrs. Andreja Možina za velikodusen dar za sveto mašo, ki se bo darovala v mirni pokoj rajne duše.

Najlepšo zahvalo naj prejme vsi oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za prevoz spremjevalec na pokopališče. Naša zahvala naj velja sledencem: Mr. Walter Sanek, Mr. John Majar, Mr. Anton Strazisar, Mr. Joe Hrovatin, Mrs. Ella Shine in Mr. Joe Barbis.

Našo najlepšo zahvalo naj prejme nosilci krste za njih brezplačno in velikodusno dobro delo. Zahvala naj velja sledencem: Mr. Frank Shine, Mr. Frank Kozlevčar, Mr. John Majar, Mr. August Bolko, Mr. Andrej Malečkar in Mr. Steve Černigoj.

Iskrena hvala Rev. Čelešniku za opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede. Najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod August F. Svetek za lepo urejen pogreb in vso najboljšo postrežbo.

Iskrena hvala vsem onim, ki so prišli pokojnika kropiti, so pri njem čuli, nas tolazili ali so ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času največjega jada v družini.

Žalujoci ostali:

Mary Perdack, sopraga;

Helena in Mary, hčerki.

Cleveland, Ohio, 30. septembra 1936.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Lucky za Vas

— Je Lahka Kaja!

LAHKA KAJA

PUŠČA

ČIST OKUS

Cist okus — cisto grlo — kakšno veselje, ko se zjutraj prebudite! Hvaločni boste, da ste prejšnji večer izbrali lahko kajo — Luckies.

Za dober počutek po kaji —

Ni samo užitek, ki ga ima človek od kaje Lucky Strikes . . . je dober občutek po kaji! Sveža ko kresnica. Čist okus v vaših ustih. In ko pričnete peti pri kopanju — je vaš glas čist kakor zvonec! To je velika stvar glede lahke kaje. Lucky Strikes — ker so napravljene iz najfinčejih srednjih listov tobaka — imajo dober okus. In ker so lahka kaja, se dobro počutite, ko jih kadite. In po kaji tudi!

★ ★ ZADNJA NOVICA! ★ ★

"Sweepstakes" prinašajo veselje vojnim veteranom

Iz nekega veteranskega doma v Legion, Texas, prihaja vsak teden število vstopnic vse z isto pisavo. Seveda mi smo jih pregledali, da vstopnice zagotovo odgovarjajo pravilom, in eden mož je pojasnil: "Večina fantov ne more hoditi okrog, jaz pa prem in zato pišem karte zanje".

Z veseljem ugotavljamo, da znajmo fantje tudi dobro pogoditi.

Ali ste vi že pristopili? Ali ste dobili svojo izborno Lucky Strikes? Naravnajte na "Your Hit Parade" — ob sredah in sobotah zvečer. Poslušajte, soddite in primerjajte melodije — potem poskusite svoje Lucky Strike "Sweepstakes". In če se ne kadite Luckies, kupite danes zavojek in jih tudi poskusite. Mogoče ste nekaj pogrešali. Čenili boste prednosti Luckies — Lahke Kaje bogatega, zrelega dela tobaka.

Luckies — Lahka kaja

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA — "IT'S TOASTED"